

ukraińskiej młodzieży, a) w ustępie między słowami „sobie” a „namyśli”, a słowami „czasach technicii”; 2) w artykule p. t. „Nowyaki” w ustępie od słów „Zapraszamy do słów „Jedynki” oraz w wywiesie — mammo do ustępu 1) abrr. z art. 154 § 2 k. k. ad ustępu 2) występu z art. 170 k. k. zarządzić zmniejszenie całego nakładu i wydać w myśl § 493 p. k. zakaz dalszego rozpowszechniania tego pisma drukowego. Zarazem wydaje się odpowiedniemi redak. torowi tego czasopisma nakaz, by orzeczenie niniejsze umieszczać bezpłatnie w najbliższym numerze i to na pierw- szym stronie. Niewykonanie tego nakazu pociąga za sobą następstwa przewidziane w § 21 ust. druk. z 17. grudnia 1862 (Dz. p. p. Nr. 6 ex 1863), t. i. zasądzenie za przekro- czenie na grzywnę do 400 złotych. Uzasadnienie. Ogłosa- nie drukiem wymienionych wyżej artykułów ma na celu ad 1) użytych określeńm propagować ukraińskie nacio- nalistyczne hasła separatystyczne, a zatem dawoływać do popędzania zbrodni stanu względnie zbrodni ze pochwa- lat. ad 2) przez tendencyjne i niegodne z prawda przed- stawienie postępowania władz państwowych w Brodach. Zarzuty wiadomości mogące zaniżyć opinję o gabi. publiczny. Według §§ 487, 489, 493 p. k. oraz §§ 36 i 37 ust. pra- jest zatem powyższe postanowienie usłowne. Przewod. następuj: Małocki, w. r. Protokollant: Gąsiorowski, w. r. Za zgodności Lipanowicz, kier. Sekret.

В середині села нова деревляна церква, в нутрі чистенька та прибрана. Дуже гарно малюваними рушниками свідчить також про чистість села. Націоналістичні обличчя мешканців знайти почитальні, кооперативні, воєністичні, кружки Р. Ш. як також українських краєзнавчих та пекарні. Дивно, чому жоден відомий український краєзнавець не відкрив тут жодного лауреата.

тільки наслідку, навіть у цьому переважному моменті? Таж внутрішньо у нас не може йти спір про те, хто має правити державою, бо її не маємо, не повинен рішати спір про вартість демократії чи тоталістичного устрою, бо ми всі „тоталітно“ не тільки адемократизовані, але навіть спродетаризовані; чейже у нас річ іде про оборону життя zagrożеної з усіх боків нації та

про одностайне спрямування її волі та енергії в моменті історичного іспиту.

Отже виринає питання: кільки ще треба буде писати статей і як довго перекопувати всіх і вся, щоб ми від „політики“ кірців яблук і зі стану хронічних політичних ферій, дійшли до того місця в нашій політичній дійсності, в якому ми від років повинні вже бути?

ОКУЛІСТ-ОПЕРАТОР

Др. М. Максимонько

вернувся і приймає в очних недугах від год. 10—12 і від 15—17.

Львів, Підвалля 7/1.

ВІДЛИКИ І КОРЕСПОНДЕНТУРИ:

- 1) Борислав, Косцюшка 123.
- 2) Перемишль, Ягайлонська 9
- 3) Самбір, Ринок, Дім Н. Торговал.

ПРОМ-БАНК

Львів, Гродзкіх 1. І. п.
Тел. 292-15 і 200-15.

- 4) Сокаль, Косцюшка 38.
- 5) Станіславів, Міщенівка 1
- 6) Стрий, Фруктмана 6.
- 7) Тернопіль, Тарнавського ба.

Ввесь японський нарід воює!

ЯК ЯПОНЦІ ОБМЕЖУЮТЬ СВОЇ ПОТРЕБИ, СКЛАДАЮЧИ ІХ НА ЖЕРТВЕННИКУ ВІЙНИ?

З Японії (Ніппону) доходить вістки про економічно-господарські труднощі, що накопичуються там шораз більше наслідком війни в Китаю. Простір „безмежної“ Росії, який таку фатальну роль відіграв у війсьній кар'єрі „бога війни“ Наполеона, починає знаходити аналогію у просторах Китаю та походить японців у глибокого краю. По році тяжкої, повної жертви у людях і матеріялах війни, японська армія не встигла опанувати ще навіть третини китайської території; на території двох дальших третин чекають їх нові труднощі й нові жертви. Найгірше, що призбирані в часі миру військові засоби помітно вичерпуються а поповнення їх через недостачу сировини стає шораз тяжчою справою. В цій тяжкій для себе хвилині японський нарід рішився на майже безпримірну саможертву й самообмеження в інтересі воєнної перемоги в Китаю.

Японія бідна на сировину країна й мусить спроваджувати зза кордону великий відсоток потрібного матеріялу. Треба довозити з чужини передовсім вовну та бавовну для високо розвиненого японського промислу. З експорту текстильних фабрик Японія добуває найбільше девізів. Щоб цих девізів вистало не тільки на оплату робітників, але й на спровадження нової сировини, японці поробили гострі ощадності заходи. Обмеження індивідуальних потреб та ощадність — це тасло й наказ кожного японця. Шадіть у всьому й на кожному кроці, щоб вистало девізів на довіз си-

ровини, якої потрібно для військових цілей — стоїть написане в кожному більшому японському підприємстві.

Шадити почав від себе голова японської держави — мікадо. Він велів зробити для себе одяг з ростиного волокна і власним прикладом заохочує японців уживати однієї з ростиної підмінки. Цей приклад зробив своє. Мов на дріжджах ростуть текстильні фабрики, в яких на поспіху й у великій кількості продукують з ростиного волокна матеріял для японської конфекції. Уніформи з дійсного сукна має відтепер мати тільки військо, бо воно бореться за добро батьківщини й народу.

„Кит — це найкорисніше звіря для японського народу“ — голосять карикатуристи японських гумористичних часописів, поважна преса впевняє, що один-одинокий кит, що його зловлять численні японські флотили у водах південного арктичного моря, має в собі стількиж поживи, що 200 волів. Отже пощо чужинного м'яса? І пощо чужинної шкіри в убогій на худобу Японії? Шкіра кита на золівки, шкіра ре-

Студентські однострої і плащі

у великій виборі на складі

У ШАПІРИ вул. Личаківська 1.

ЛІТЕРАТУРНИЙ КОНКУРС „ДІЛА“ Ч. 22.

ЛІДІЯ РОМАНІВНА.

Котлетин.

(Докінчення).

Жерун — егеж! Такі підозріння мали всі на чім оперти! Тася розуміла це. Передовсім усі знали, що тепер у неї „надзвичайного“ запаса нема ні кришечки, а відтак ота „Ідіотська гра“ нині у класі перед обідом!?

Тася не могла збутися чорних гадок. Не знала, як розяснити своє глупе становище. Вкупі з іншими сумнівами зробила того дня перевірку своєї поведінки і ризику, що не добре, як „хто в п'ятій класі не вміє задержати поваги“. Ходила з похиленою головою, боячись отих насмішливих огників, що „катували“ її. Хвилинами впадалася її галка крикнути на весь свій голос, — поклястись, ударити головою об стіну: „Де не я! Кажу-ж вам, що я не знаю, як це сталося, але я дурного котлетника не з'їла“. Ні! це було б безглуздо — алж-ж явно ніхто не винував її, ніхто і сло-вом не згадав! Тут була обережна, дуже не-змітна гра думок, почувань — цілого настрою довкола неї і через те така тяжка боротьба. Тася не ачилася цього посполудня. Тупо тя-галась по коридорах, а як зачула кроки пані директорки, то зовсім забула про свою гривку, що замість мережати чоло, грабличкою стоя-ла над ним.

Ага! Ще одно помітила Тася: ніхто не „натягав“ її тепер за голод зні не прозивав жеруном. Це було найважливіше і означало повний переверт у відношенні до неї. Узляла якусь книжку і розсіяно поплелася у сад. Ішла водичи очима по доріжці, перебігала ніжки лавок, траисті рямці грядок з квітами. Перед нею йшли дві четвертачки. Були якісь дуже

оживлені і балакали так голосно, що Тася чу-ла кожне слово. Струнка Людка різко вима-хувала рукою, якби щось „припечатувала“:

— Я зразу подумала, що це Тася... сама розумієш... злікувала котлет і кінець!

Голос Стефи потягся важко, натиканий був зневірою, жалем:

— І хто-то подумав? Страшний жерун, симпатичний, — але тут трохи перейшла ме-жу! Погано вийшло!

Людка сіпнула ніжними, вузькими плечи-ма:

— Ну годі, нічого не порадим! Шкода на-шої Таськи!

Так, так. Таську Горобчук любили, на-зивали „нашою“, а тепер соромляться за неї, радять над нею! Тасі замерхтіло в очах. На-маня пішла доріжкою у глибину саду, сіла на лавці схованій серед бузків і атопивши пальці у своїй занедбаній зачісці зариділа. Гірко, від-разу, без прелюдії. Попросту заголосила низь-ким, альтовим голосом, а тієї самої партії, у якій співала у хорі.

— Боже мій, Боже, що я тепер зроблю?!

Квштани довкола перестали шелестіти, здавалось висували в її бік свої рамена, якби дивувались Тасиниому горю і не знали, чи ма-ють її приголубити.

Хима наїшла її зовсім охлялою.

Довго насіпалась за плече, заки протвер-дила Тасю.

— Прошу зараз йти до пані директорки. Кадали панночку покликати! Вікна всього бу-динку були повні облич, блискучих очей, рук, що вимахували хусточками, коли Тася волі-лася домі в садку. Не розуміла, чого хочуть від неї. Чи сталося щось таке, чи так думало-серно насміхаються з неї? Над її розбалаю-го головою здіймалися крики, вигукі:

— Слава жерунові! Наша Таська! Кріпсь дурнику! Кріпсь шубачині!...

кіна на обуву. А зрештою пощо шкіряної обуву взагалі? Добрі, старі, клапючі сандали з дере-ва мають стати в найближчому часі обуюю всіх, також мешканців міст. Обуву, справдішньої шкі-ряної обуву — кажуть японці — треба лише для вояків, щоб їм було легше машерувати.

Вже давніше заведено в Японії систему кар-ток на опад і дотеперішні місячні рації зменшу-ються майже що тижня. Японія не має власної нафти; її спроваджують з Америки або з голланд-ських Індій, що коштує чимало девізів, які мож-на добути тільки з експорту. На фронтах китай-ської війни японці мусять уживати порушувани земними оліями військові машини: вантажні ав-та, повзи, стежні літаки, бомбомети й нафтою або бензиною опалювані човна. Щоби зменшити довіз нафти та бензини, японці взялися на ве-лику скалю добувати їх з вугілля і в цей спосіб заощаджують уже деяку суму девізів.

Уже від пів року застановлено в Японії ужи-вання сталі при будовах домів. Тому, що власна продукція сталі не вистарчає, уживається її те-пер тільки для військових потреб. А що ці по-треби непомірно ростуть, в Японії основано спілки для добування із дна моря затоплених кораблів. Національні союзи, школи та окремі особи вибирають, де тільки трапляється, відпад-ки металів, бо їх треба для війни, а війна — ка-жуть японці хором — мусить бути виграна.

Найбільше журить і клопоту японці мають з помітним зменшенням експорту. Світова госпо-дарська криза і збільшені наслідком війни кошти утримання стали причиною подорожіння я-понського товару на світових ринках. Японці втратили також широкий китайський ринок збу-ту, а на занахат і знищення війною областей Китаю треба ще багато відбудовувати, щоб можна було туди з прибутком імпортувати. При-такім стані річей та щоб не втратити кредиту, японці приневолені вивозити частину золотих запасів державного банку до Америки. Аби за-радити цьому, ликові японці кинулися горячково збільшувати добування золота в Японії та Ко-рей, а державний банк оголосив одночасно ві-дозву до населення складати на вістари вітчини все золото, що є в посіданні приватних осіб.

Остаточна мета Японії: створити з Японії, Манджуко та Китаю одноцілий, заспокоєний і від довозу з чужини якнайбільш незалежний

Долі сходами, її назустріч дудило багато ніг. У дверях припали до неї семачки і захо-пивши між себе, майже понесли агору. На ко-ридорі було багато товаришок. Між ними па-ні директорка і наставниці майже усіх клас. Усі сміялись, але як надійшла Тася, намага-лись бути поважними. Попереду всіх Катря Майківська тримала Мурку у руках. Кит лю-тився, вертівся, але не пускав з затисненої мордочки величезного котаста. Пані дирек-торка погляділа Тасю по настовбурченій від волосся голові:

— Не журися, Тасько! Дивись, Мурко усе вияснив! Найшов Надін котлет на першому поверсі на сходах. Катря приловила його са-ме тоді, як припав до нього лапками!

Тася розвела руками. Подивилася довкола такими щасливими очима, що „слава жерунові“. знова понеслося по коридорі. Після цього тримнула себе долонею по мокрому ще від плачу чолю і вигукнула низьким фальшом:

— Ну дивіться, чи не йодуп я безприклад-ний?! І як це не прийшло мені у гадку? Це-ж було тоді, як я спробувала перестрибнути три сходи! Я трошки поховзулася і тоді тарілка стала... лехша! Тоді котлет випав з неї! Ох, я, Ярема — дурна голова.

Пані директорка вдоволеною посмішкою попрощалась з усіма і зникла за дверима своїх кімнат. Наставниці стурбовано ходили поміж гуртками і „запрошували“ йти до салі учти-ся. Приставали безпомічно біля тих, що тісно обступили Таську з Мурком. Вона тулила його пухнатий лобик до рум'яної шічки і з вля-кою дивилася у його зелені очі.

— Що я булаб варта тепер без твоєї по-мочі?!

Ластівки краями крильцями блілоний бланит трансового вечора, цікаво зазирали у вікна, за якими переживалася молодість

державний бляк — ще дуже далеко до адмі-
сметів. Війна в Китаю в повному розгарі, одна-
че може ще довго тривати й вимагає від япон-
ців напружити всі сили. І коли японці зуміють пе-
ренести всі недоліки і всі величезні труднощі,
не заломившись, то докажуть, що вони дійсно

великий народ і їхній міністр скарбу, торгівлі
і промислу Ікеда — небуденний господар і дер-
жавний мистець.

Ми, українці, бажаємо хоробрим японцям
успіху в їх великих замірах. Для нас Ніппон —
найбільший природний союзник!

Проф. д-р Степан Смаль-Стоцький та Усусуси

В біографії покійного проф. д-ра Степана
Смального — як причиню до характе-
ристики його громадських заслуг — треба
згадувати такий факт:

На засіданні Української Парламентарної
Репрезентації до австрійського парламенту з
дня 14. липня 1917 року стала була актуальною
справа дальшої долі Українських Січових
Стрільців. До президія Української Парламен-
тарної Репрезентації вступило було писмо
отамана д-ра Никифора Гіриняка з внеском, щоб
ця парламентарна репрезентація вистаралася
у начальній команді австрійської армії, аби Ле-
гійон Українських Січових Стрільців перенести
на стану садибу за заслуги і жертви, понесені
в боях на Макиві, на Лисоні й під Конюхами.
В письмі отамана д-ра Н. Гіриняка вказувано на
те, що фронтові частини Усусусів в числі понад
500 стрільців витримали під Конюхами коло Бе-
режан під барабанним погнем російської арти-
лерії більше як 30 годин і своє героїство оку-
пили такою жертвою, що з 500 стрільців лиши-
лося було всього коло 50. Коли Легіон ужи-
ваний буде без відпочинку на таких загрозли-
вих позиціях, то жертви будуть ще більші й
тому треба його на якийсь час зняти з фронту
для відпочинку і переорганізування.

Після прочитання цього письма і внеску
отамана д-ра Гіриняка забрали голос послан д-р
Л. Цегельський і д-р К. Трильовський та по-
ставили домагання розв'язати Легіон, щоб
дальше не паражувати кадрів нашої Ізвільної мо-
лоді на такі великі втрати. Над цим домаганням
обох згаданих послів вивзалася обширна дис-
кусія. Забрав у ній голос також присутній на
засіданні проф. д-р Степан Смаль-Стоцький. Він
спротивився розв'язанню Легіону Українських
Січових Стрільців, глибоко узasadнюючи, що
це був би надто поквапний і з огляду на інте-
рес нації шкідливий крок, бо — говорив він —
Українські Січові Стрільці — це зв'язок на-
шої державності. Після цієї промови Україн-
ська Парламентарна Репрезентація не прихи-
лася до внеску послів д-ра Цегельського і
д-ра Трильовського, зате вибрала проф. д-ра
Степана Смального-Стоцького головою Боевої У-
прави. Протесту д-ра К. Трильовського, що
усунення його з головства Боевої Управи є
кривдою для нього, Українська Парламентарна
Репрезентація не взяла під увагу і головою
Боевої Управи став оборонець думки зберегти
Легіон, як організацію, проф. д-р Степан Смаль-
Стоцький.

Велика промова Даладіє.

Прем. Даладіє виступив в неділю 21. п. м.
вечором промову, що її трансмітували всі
французькі радіостанції, про теперішнє поло-
ження Франції і заходи уряду з метою збіль-
шення господарського стану Франції та її обо-
ронності. Прем. Даладіє подав у своїй про-
мові план господарської політики уряду.

Отже прем. Даладіє ствердив, що уряд
не піде на нову девальюацію, бо вона бу-
ла перекресленням англійсько-французь-
ко-американської співпраці. Далі фран-
цузський уряд є проти контролю девіз. То-
му, що основою теперішніх монетарних
кріза Франції є зменшення національного
доходу — Франція мусить збільшити свою
продукцію пристосовуючи 40-годинний
тиждень праці до вимог свого життя і до
теперішнього положення.

Міжнародні конфлікти — заявив прем.
Даладіє — притягають головну увагу цілого
світа. В Іспанії і на Далекому Сході лютає
війна. В середній Європі великі держави до-
можують перегляду своїх сил. Для їх воєн-
і резервів нема вже меж часу служби, для
їх робітників нема меж часу праці. Більшість
країв цілого світа виявляє величезну актив-
ність. Ці факти повинні бути осторогою для
Франції. Прем. Даладіє заявив, що не вірить
у фаталізм війни. Як усі колишні фронтові
воєни рішення зробити все, щоб охоронити Е-
вропу перед загальною її цивілізацією. Франція
заприяжена з великими демократіями світа,
але цього за мало, бо лише національна обо-
рона творить цілість. На сили краю і на гаран-
тію його оборонності складається не лише си-
ла його армії, але також щоденне зусилля у
фабриці і при вартаті, тривкість монети і до-
брий стан фінансів. Нона девальюація ослабила
би, якщо не знищила міжнародної співпраці.
Тому нашим обов'язком оминути цю кризу.
Далі прем. Даладіє підкреслив, що франк є
тепер одною з найсильніших валют на світі,
бо банкіоти мають майже 100-відсоткове по-
криття. Головною причиною лиха є зменше-
ння національного доходу Франції, що впав
зі 49-ох мільярдів у 1931 р. до 22-ох мільярдів
у 1937 р. Щоб збільшити національний дохід,
слід працювати понад 40 годин тижнево аж
до 48 годин у підприємствах, аніжаних з на-
ціональною обороною. Вкінці прем. Даладіє
заповів податкові полегшення для продукції, щоб
спинити занепад цін і збільшити доходність.

Примусова праця при будові „Домів Людових“ в Бережанщині.

П. Павло Кіндрацький у Шибалині, бере-
жанського повіту, дістав з волости таке писмо:
Zarząd Gminny w Brzeżanach, powiat brze-
żański. Rozucja listy pracy Nr. 46/1913. Brzeża-
ny, dn. 16. sierpnia 1938 r. Do p. Pawła Kindrac-
kiego w Szybalinie.

WEZWANIE.

Na podstawie art. 286 ustawy z dnia 23. maja
1924 r. o powoz. obow. wojskowym w brzmieniu
dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 9.
listopada 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr. 86, poz. 601)
Zarząd Gminny w Brzeżanach zwraca p. Pawła
Kindrackiego, syna Bazylego i Anny, urodzonego
w 1913. roku, zamieszkałego w Szybalinie, do
zgłoszenia się od dnia 19. do 25. VIII 1938 o go-
dzinie 6-ej rano przy budwie Domu Ludowego w
Szybalinie celem podjęcia pracy przy robocie
ziemnej.

Pracę obowiązany Pan jest wykonywać przy
użyciu posiadanych własnych narzędzi, jak łop-
ata, które powinien Pan z sobą przynieść.

Kto uchyla się od obowiązku wykonywania
pracy albo wykonuje ją nie należycie, podlega ka-

rze aresztu do 2 tygodni i grzywny do 500 zło-
tych, albo jednej z tych kar. Podpis przełożonego
gminy: Jędrzejowski.

Як видно з цього письма, то бережанська
воєсна управа використовує закон про за-
ступну військову службу, примує українців,
і то масово, працювати при будові „Домів Лю-
дових“. Мало цього! Згаданого в письмі п.
Павла Кіндрацького закликали до праці на 19.
серпня, тобто на день, коли припадає свято
греко-католицького обряду. На якій підставі
бережанська воєсна управа примує украї-
нців працювати при будові польського „Дому
Людowego“ і до того ще каже їм працювати в
їх урочисті свята?

Крім цього завізані працюють по 10 і пів
годин денно, тобто від год. 6-ої рано, до 6-ої
вечором з півторагодинною перервою. Чи це
агідне з приписами про працю?

Наскільки знаємо, про цю справу знає вже
посол бережанської землі, д-р Степан Біляк.
Що він думає з цим зрозуміти?

Що писало „Піло“ 50 років тому.

П'ятниця, 24 (12) серпня 1888.

„ХОРОБЛИВА ФАНТАЗІЯ“.

В італійській „Трибуні“ появилася стаття про те,
що в Європі очікують конгрес держав, який займе-
тись в першу чергу поладнанням болгарської справи і
потім міркуватиме над справою загальної розбро-
ни. „Діло“ у своїй передовій статті долажує, що
гарської справи, ані німкої іншої, бо тоді треба бу-
ло б створити якусь екзекутиву, що перевела б рішення
конгресу в життя, а це неможливе.

„Ще дивніша — читасмо далі — і ще більш не-
можлива річ, щоб європейський конгрес мав уже в
найближчому часі зайнятися загальним розбро-
ненням. Дай Боже, щоб пора такого загального розбро-
нення прийшла кіннійкоріше, але нині і в найбли-
жій будучині не може бути про те й мови. Гадка за-
гального розброшення на нинішню; нею займаються
вже від давна поодинокі впливові особи в деяких
державках і товариства. Були навіть часи, коли гадка
загального розброшення виходила від Росії, ба навіть
аж смішно сказати, від самої Туреччини. Але теорія
залишилася теорією. На нашу думку загального роз-
брошення не дасться перевести академічними дис-
кусіями й постановами; це може вирішити лише час, а
той час ще дуже далеким. Насамперед треба ще по-
лагодити всі національні спори, мусять відповісти
угрупкуватися окремі племена й народи, мусить на-
стати в дотеперішньому суспільному ладі рішуча
зміна, і аж тоді можна буде подумати про загальне
розброшення і то ще не про цілковите, а хіба тільки
про зменшення мілітарної сили в окремих державах
до необхідного мінімуму. На наш погляд європей-
ський конгрес і ще більше загальне розброшення під
теперішню пору, — це хіба наївний жарт або хоро-
блїва фантазія італійського політика, викликана сп-
иною італійського підсоння“.

СТУДЕНТСЬКІ СПРАВИ.

ПРАВНИЧІ СТУДІЇ У ЛЬВІВСЬКОМУ УНІВЕР-
СИТЕТІ.

Правничі студії у львівському університеті
тривають 4 роки (12 триместрів). Кандидати
складають в університетській квестурі (вул. Ко-
стюшка 9) оплати: маніпуляційну 10 зол., за
лікарські оглядини 4 зол. У квестурі канди-
дати дістають посвідку виплаченої оплати, карту
до лікарських оглядин, друкований бланкет на
подання про прийняття та індивідуальну карту.
Опісля кандидати піддаються лікарським ог-
лядинам, які відбуваються для студентів у клініч-
ні внутрішніх недуг при вул. Піярів 4 в год. 8—10
і від 16.30—17.30; для студенток у „Ліжничій“
на еціфгузівській вул. Піярів ч. 6 в год.
8—9 і 16.30—17.30 в такій черзі: 8. вересня —
А, Б, Ц, Д, Е, Ф, Г, І; 9. вересня — І, Я,
К, Л, М, Н; 10. вересня — О, П, Р, С; 13. верес-
ня — Т, У, В, Х, І.

До оглядин слід узяти видану у квестурі
і призначену на те карту, яку слід виконати і
на якій треба наліпити свою світлину матово-
го формату.

З посвідкою лікарських оглядин зносить
кандидати подання в часі від 12—16. вересня
до деканату правничого відділу (вул. Марша-
ківська 1). До подання треба долучити: 1) ме-
трику, 2) свідоцтво VII. і VIII. кл., 3) свідоцтво
зрілості, 4) посвідку виплати вступних оплат, 5)
посвідку лікарських оглядин, 6) виконану ін-
дивідуальну карту, 7) військові документи, (як-
що кандидат є у віці, що обов'язує до війсь-
кової служби), 8) свідоцтво моральності, вистав-
лене повітовим або городським старостом, як-
що кандидат зложив іспит зрілості скоріше як
у 1937/38 р., 9) життєпис, 10) свідоцтво відпо-
ду, якщо кандидат переходить з іншої вищої
школи в Польщі.

Документи мусять бути в оригіналах або в
рівнорядних дуплікатах, в іншому випадку не
кават не буде розглядані подань.

Абітурієнти, які адали іспит зрілості в
щільному році 1937/38 і їх покликує перед
студіями ще цього року до військової служби,
можуть старатися про прийняття до університе-
ту ще цього року в нормальному році. При-
няті дістають відпустку, а в осіні 1939 р. бу-
нуть студії без нових заходів. Кандидати, які
відбули військову службу, можуть явити по-
дання у вересні або між 15. жовтня і 8. листо-
пада. Усі кандидати мусять піддатися вступ-
ному іспитові, що діється на письмений і усний
іспитові, що діється з історії. Абсолютенти мат. на-
родн. гімназій мусять дістати при вступному
іспиті щонайменше „добру“ ноту.

Усі кандидати українці згодуються до
Т-ва „Правничі Громада“ у Львові, при вул.
Міхкевича ч. 11. (Там теж можна дістати усі
інформації про студії.)

Присилайте передплату!

Сторінка без політики.

Як рятувати моряків із підводних човнів.

Із морського дна на денне світло.

Найбільший підводний човен, який лиш існує, має Франція. Найбільшим курцем-човном є підводний човен „Суркуф“, який має водорізність 2280 тон. Отже цей човен можна зовсім добре назвати підводним кружляком.

Підводний човен „Суркуф“ може перебувати під водою повних 30 годин, без найменшої перерви.

Як відомо підводний човен має подвійне задання: воно мусить однаково плавати і на поверхні води і під водою. Підводний човен „Суркуф“ може зануритися до 80 м. і на такій глибині має змогу зовсім вільно маневрувати.

Зрадливі сітні.

Підводні човни мусять мати змогу якнайглибше зануритися тому, щоб могли вони вільно переплзати під сітчастими заслонами. Бо сітчасті заслони крім глибинних мін є найбільше зрадливими ворогами підводних човнів.

При допомозі таких сітчастих заслон замикають відділ до пристаней і заливів та човен, який заплутається у зрадливий сітку, стає добычею ворога або коли не піддається гине без рятунку.

Підчас світової війни сітка проти підводних човнів сягала до 40 м., бо заложити сітку на більшій глибині вже дуже важко. Тому підводний човен, який має ще дальших 40 м. до диспозиції — може на такій глибині зовсім вільно маневрувати та кинути собі з наставленою засідки.

Підводний кружляк „Суркуф“ — це останній вина техніки, якщо йде про звинність та рухливості. Для підводного човна найкращою прикметою це здібність якнайшвидше щезати під поверхнею моря. А швидкість занурювання Суркуфа така велика, що той підводний кружляк щезає з поверхні води вже 40 секунд після сигналу який вживає до занурювання. По одній хвилині не може його вже ніхто корабель побачити, по хвилині й 15 секундах не запримітить уже підводного кружляка навіть літак. Швидкість Суркуфа на поверхні 21 узлів (морська міра швидкості) під водою 10.

Підводні катастрофи.

Коли вже мова про підводні човни, то слід згадати про катастрофи, які трапляються підводним човнам не лиш підчас війни, але й підчас миру. Тепер скільки катастроф сильно зменшилася й підморська плавба стає чимраз більш безпечною.

Всеж таки час до часу можна почути про т. зв. аварії підводних лодок з різних причин. Іноді у прецизнім механізмі підводного корабля щось зіпсується. Іноді підводний корабель зустрічається з наводним — і тоді теж доля підводного човна незавидна. Він спадає поволі на дно й залозі грозить повільна смерть від удушення.

Коли не стає кисня.

Немає мабуть гіршої смерті, більш трагічної, більш безнадійного конання, як на такім підводнім розбитім човні, який стратив силу вишлюпувати на поверхню. Лежить такий човен на дні, найчастіше без світла і залоза, який чимраз більше нестаток кисня, засуджена на повільну смерть, серед жахливих моральних і фізичних мук.

Найкращі техніки світа займалися довгі роки цією проблемою і такі підморські трагедії чимраз зменшуються. Вже нині є апарати, які дозволяють вивести залозу на поверхню води зі затопленого човна. Та з тим зв'язана одна пре-

важна умова: у критичнім, трагічнім менті всі члени залоза мусять виказати якнайбільше холонокровності, рівноваги і дисциплінування.

Коли ушкоджений підводний човен неадібний виринути знову на поверхню, та коли є побоювання, що рятунок може прийти запізно — командант підводного човна рішає про те, чи вільно покинути човен.

Кисневі апарати.

Тоді залоза збирається у спеціальних приміщеннях корабля. Кожний із моряків накладає шліфні окуляри, відпорні на тиснення та віддиховий апарат. Коли всі мають уже понакладані апарати й коли перевірено, що апарати якслід заложено, відчиняють збирники і починають по-степенно наводнювати приміщення.

Вода підноситься поволі й тоді поступенно згущується повітря. Вкінці приходить така хвилина, що тиснення повітря внутрі зрівнюється з тисненням води ззовні. Таким чином легені моряків освоюються поволі з таким велетенським тисненням, яке їх жеде в тому менті, коли вони стрінуться з водою.

Ясне, що всі ті підготовні чинності вимагають величезної напруги нервів, тимбільше, що вони відбуваються в дуже повільному темпі.

Одначе справжня проба нервів починається шойно тоді, коли командант дає приказ, щоб відчинити отвори.

Люди зі залоза, уставлені рядом, один за одним, виходять із середини човна і поринають в безодню морських глибин.

Один метр на хвилину.

По залізній драбині виходить кожний моряк окрема й занурюється в темну, як безмісячна ніч, стихію. Відтак кожний моряк хвтає на драбині лину прикріплену на рятуковім кораблі, або на плавцях і по тій лині вилазить поволі на гору.

Та саме тут приходить найбільша проба людської видержливості. Лина має вузол що 1 метр. На гору не вільно виходити скорше, ніж один метр на хвилину. Хто поспішиться, той ніколи не виїде живий на поверхню моря. Його кровоносні посудини потріскають з причини наглої і швидкої зміни тиснення.

Отже моряки переходять метр за метром та підлазять від одного вузла до другого. Коли перелізуть 1 м., мусять вхопитися вузла на лині ві та числити до 60. Відтак знову можуть підвестися на 1 м. і знову починати числення. Відбуваючи таким чином по 1 м. дороги на хвилину, виринає вкінці моряк на поверхні моря, де вже рятукові кораблі та санітарна служба займаються ним, застосовуючи різні, конче потрібні лікарські заходи.

Добрі люди.

Не диво, що у війсьній маринарції всіх держав службу на підводних човнах виконує спеціально дібрана залоза.

Це люди спеціально дібрані й заправлені до служби на підводних човнах, люди, що від них вимагають не лиш знаменитого здоров'я, але теж великої обовязковості, вірцевої дисципліни і слухняності. Тільки такі чинники можуть у хвилинах катастрофи підводного човна та в небезпечі вирятувати цілу залозу.

Найменший виліт у дисципліні, найменша недбайливість чи необережність може мати фатальні наслідки для цілої залоза підводного корабля.

90-ЛІТНІЙ МУЖ „МІС ТУРЕЧЧИНИ“.

Египетські часописи счинили немалий шум із приводу вітання 90-літнього Фамі-паші з 24-літньою красунею, яку недавно проголосили „міс Туреччини“.

В Каїрі цікавляться в першу чергу, чи 90-літній „молодий“ не змінить тепер лавішання, яке він зладив ще давніше. На підставі того завішання велику частину майна мали дістати різні египетські добродійні установи.

Фамі-паша відмовився від розмови з журналістами. Зате його молода жінка виявилася незвичайно балакуча.

— Любов — казала вона — це не лиш привілей молодих людей. Любов молодих людей часто легкодешна, любов старця — завжди сильна.

— Запевняю вас, що я справді щаслива. Вас дивує може наша різниця в літах. Та я не вважаючи на те, що маю 24 роки, люблю свого мужа й цього не скриваю.

ЖИТТЯ ТРІОМФУЄ.

Голандська наукова експедиція відвідала острів Кракатав, що його 26. серпня 1883 р. навістив жахливий землетрус, який майже зовсім знищив той острів. Над водою залишилася ледви половина острова. Все інше: земля, рослинність і звірята щезли під впливом вулкану.

Тепер, коли голандські вчені просліджували острів Кракатав по 55 роках, відкрили на ній багату флору і фауну: коло 600 родів живих та більш як 100 родів тропічних рослин (кокосові пальми, агави, помаранчі і т. д.). Під століття вистачило, щоб нове життя знову зацвіло на знищеній землі.

ЖИВИЙ СМОЛОСКИП.

Урядовці Каси ходили у Ризі вибраних одного дня на прогулку до Свентазе. Коли вечором запалили вони в полі спіртову машинку, щоб заіграти собі мясо, яке забрали зі собою на прогулку, одна з учасниць перевернула через необережність пляшку зі спіртом. Від вогню в одній секунді зайнялася суконка нещасної жінки. Вид живого смолоскипа в полі робив несамоовите вражіння. Товариші прогульки кинулися негайно нещасній на рятунок. Рятункова акція, на щастя вдалася, бо не вважаючи на важке попарення, вдалося жінку „живий смолоскип“ удержати при житті.

ОДИН ВЛОМ НА 22 СЕКУНДИ.

Союз американських адвокатів видав недавно незвичайно цікавий твір, який подає сензаційні подробиці, що торкаються злочинів. Одначе найцікавіші дані, що торкаються вломів. З тієї статистики виходить, що на 37 мешканців Злучених Держав випадає один вломник. Ще цікавіше обчислення, яке вказує, що на кожних 22 секунди припадає один поважніший влом.

У Злучених Державах є найбільше в'язниць у світі, однаково скількістю та відсотком. Один з авторів того цікавого твору заявив, що статистика Зл. Д. сильно на тому втратила би якщо до неї не вчислювати величезної скількості мешканців американських в'язниць.

ВОРОНА СПРИЧИНИЛА СМЕРТЬ 2 ЛЮДЕЙ.

Недалеко Обербільбрах (Німеччина) над баварською границею трапилася жахлива і при тому справді небезпечна подія. На дротях великої електричної натуги сіла ворона, яка спричинила через те коротку злуку (курцішлюс). Унаслідок того стонилися проводи та один із дротів упав на металеву огорожу дому. Саме в тому менті з дому виходило двоє людей, які доторкнувшись залізної клямки воріт огорожі, згинувли на місці вбиті струмом високої натуги. Таким чином ворона спричинила смерть двох людей.

МАСЛО З... КАВИ.

Ріо де Жанейро. Праці хемиків бразильської державної лабораторії, які останні роки працювали над дослідями, в який спосіб можна було використати надмір продукції кави, дали гарні успіхи.

Вони знайшли спосіб, як видобути із зерен кави, рослинне масло, яке може мати застосування не лиш у промислі, але навіть як харчевий продукт. Як обчислюють хеміки, 14% усього товщу потрібного для бразильського промислу, зможуть доставити нові фабрики.

Що торкається „сирішню“ то на нестачу далі годі нарікати. Не вважаючи на сильне зменшення теренів кавових плантацій, ще цього року кілька мільонів мішків кави сплячили в печях льокомотива.

Радіо грало три добі при небіжчику.

Мешканців одної кам'яниці у Празі та мешканців усіх сусідніх вулиць немаало зацікавило те, що в одному мешканні, положеному на другому поверсі від 40 годин грав безупинну радіоприймач, наставлений на якнайсильніший відбір. Зацікавлення перемінювалося вкінці в обурення й сусіди рішили звернутися до власника мешкання, щоб припинив укинці той безупинний радіоконцерт. Одначе на стукіт до дверей ніхто не відповідав, а що сторож заявив, що рішуче

не бачив, щоб хтонебудь вийшов із мешкання, сусіди почали підозрівати, що в мешканні трапилось якесь нещастя. Вони покликali поліцію та у присутності поліції виломили двері до мешкання.

В кімнаті біля апарату наставленого на якнайсильніший відбір, лежав мертвий власник мешкання.

Як виявили опісля лікарські оглядини, він помер на удар серця.

Моторизація каюків.

Для ескімоського населення полярних околиць, замовили в данських фабриках 450 моторів. Ті мотори устаткують на ескімоських човнах

т. зв. каюках, що їх досі гнали вперед одним обабічним веслом.

УКРАЇНА — ПОГОНЬ І Б 3:1 (7:0).

Гра почалася відразу загальними виступами Полоні, які не дали ефекту. Зате Україна переводить з 4-го. графу акції, а мисл Магоский зловбуває перші во-
ро-та. Погонь не закінчується отратою воріт, став чим-
раз агресивніша, солдати навіть думку провару, одна-
ксі її акції закінчується на залозі та Босому. Згодом
Україна відзначається з підмогою „покавнич“, Скопів,
який працює як машина, виставляє свої партіонер
ідеальні мачі — деревина. Одну з тяжкі ідеальних по-
дач програє виставити слабій у першій половині Бо-
го-

Видання поперех 2000.

ПРОСЛАВ. ВКС — СЯН 3:2 (1:1).

Буддизма д добре и. Гавсман еи Львова.

Судилова добро знає. Хоминиченко зі Стуса

Після змагань, годова бориславської Простоти о. Іларіонський вручив переможцям друкарні Омелянчану Варті за Н. місце диваном, Далецьким і Рокитникові про дивані палички.

1) ВКО	2	4.0	11.2
2) Лехія	2	3.1	2.0
3) Р. К. С.	2	3.1	1.0
3) Юнак	1	2.0	3.0
5) Україна	1	2.0	3.1
6) Подільня	2	2.1	3.2
7) Ресовія	2	2.2	4.1
8) Корона	2	2.2	3.3
9) Чорні	0	0.0	0.0
10) Погонь Острий	1	0.2	0.1
11) Гасмонія	1	0.2	1.2
12) Погонь І Б.	2	0.4	3.3
13) Світ	2	0.4	2.2

Львів. Гарбарня — Чорні 7:2 (3:2). Обидві команди грали в нерівних силах. Ні для Чорних, ні для Гарбарні цей матч не мав уже ніякого значення.

Львів. Легія (Варшава) — Уніон Турні 1:0.

Торунь. Легія (Познань) — Гріф 2:2.

Городно. ВКС — Макабі (Вильно) 4:2.

Бересте. ПКС (Луцьк) — Погоня 7:2.

Катовиці. Домб — Ревера 6:1.

Соснівець. РКС — Унія (Льблін) 3:2 н.с.

КАЮНОВІ ЗМАГАННЯ

В неділю 21. н. м. відбулися на Дніпро-
чанин Миколас-Залісці 28 км. По шляху тт. год.

ЛЮКСУСОВИЙ
КРЕМ
ДО КОЛЬОРОВОГО
ВЗУТТЯ

ЕЛЕГАНТ

О. ЛЕВИЦЬКА І С-КА, Львів, Кордєнького 51.

2) Козачок 1:30,0, 3) Підгайський (Мілана) 1:53,0, 100 м.
горілиць: 1) Ганчар (С. IV) 1:59,4, 2) Залізняк 2:30,2, 3)
Підгайський 100 м. класичним: 1) Ганчар 1:43,0, 2) Гор-
баль (С-Б) 2:07,1, 3) Кусюк (С-Б) 2:08,4, 400 м. довільним:
1) Кушнір (Мілана) 9:52,0, 2) Козачок 10:47,8, 3) Підгай-
ський.

Гінці 4X50 м.: 1) Соціл-Ватімо 3:30,1.

СОКІЛЬСЬНІ ОКРУЖНІ ВІДБІВАНКОВІ ЗМАГАННЯ.

Щоби удекти собі пражу, Соціл-Ватімо поділяв гнізда своєї округи на 5 груп, а в них першину мали аматери швидко за їми найкращого в округі у Львові. І 18. п. м. відбулися змагання в таких групах:

I) в Каменоброді — судді В. Тихолія. Перше місце здобув Соціл Мішана, 2) Соціл Рудий, далі Соціл Малахутич і Соціл Річчани.

Соціли з Мішани без гри ввійшли до фіналу.

II) в Задвір'ї — судді О. Козачок. Перше місце здобув Соціл Підберізи, 2) О. Гаї, 3) С. Задвір'ї, 4) С. Ді-
длаї.

III) в Ланах н. Щирці — судді Р. Пуляк. Перше місце здобув Соціл Комарно, 2) Соціл Хороша Старк, 3) Соціл Лави, 4) Соціл Добрий. Посестри з Комарно без гри ввійшли до фіналу.

IV. в Підберізах. — Перше місце здобули Підберізи перед Лисичанин і Пікуловичами.

Фінали відбулися у Львові на пл. С. Б. в неділю 21. п. м.

ЖІНКИ: Мішана—Комарно 2:0 (15:6, 16:4). Дуже гарне загравання посестер із Мішани. З Комарно на вирішення заслугове Косіна.

МУЖЧИНИ: Підберізи—Комарно 2:1 (11:15, 15:12, 15:6). дуже драматичний матч. Хоч Гнатів (бувший ама-
гун С. Самбора) завзято «грав», Підберізи добре опановані вилержали.

Комарно—Мішана 2:0 (15:7, 15:4).

Підберізи—Мішана 2:0 (15:5, 15:4).

Першунами Львів. Округи є побратими з Шабере-
зень, і посестри з Мішани. Дзя.

СПОРТОВІ НОВИНКИ.

Аванс українських футбольних суддів. Відділ суддів-
ських справ ПЗПН-у признав на своєму засіданні 10. п.
м. інж. Хомишина Володимира алгоном суддею та проф.
Романиця Михайла міжокружним суддею. Обом суддям
бажаємо якнайкращих успіхів.

„Циган зазанив, коваля понісиди“. Таке теж було зі
справою стрийської Скали, якій матч у Дрогобичі з Ту-

МР. В. ПАВЛЕРСЬКОГО
привертає
СВЯТУ ПОЛІСІЮ
ДАВНІЙ КОЛІР

рон вело аж трьох суддів. ПЗПН признав, що такий факт
був грубо проти правилника, однак мистцем признав
такі ТУР. Таким чином найгірше потерпіла на тім Ска-
ла, яку провини-експеримент судді Боруті коштують
страху шанс на аванс. Самим винуватим обійшлося до-
волі легко. Суддю м-ра Боруті покарали аж 6-ти тиж-
невою дискваліфікацією, одного з вічних суддів скрес-
лили з листи членів за недостатку кваліфікації, третьо-
го, який буцімто протестував проти доручення п. Бо-
рути, звільнили. Найважніше, що головний ініціатор ці-
лої халепи (про якого цілий басейн знає), вийшов цілий
і чистий.

Нова українська Б-класова дружина на Волині. УСК.
Горинь (Рівне) — Стшелец (Дубно) 4:2. Після цієї пе-
ремоги українська дружина з Рівного здобула мистец-
тво Ц-класи та ввійшла до Б-класи. Це перша україн-
ська дружина Волині в Б-класі. І цьому новикові бажа-
ємо якнайкращих успіхів.

Речинні змагання Поділля: 14. 8. Леґіон—Поділля
(2:0); 21. 8. Яйина—Кресні; 28. 8. Поділля—Еґуда; 11. 9.
Леґіон—Кресні і Яйина—Еґуда; 18. 9. Кресні—Поділля;
25. 9. Леґіон—Яйина; 2. 10. Еґуда—Леґіон і Поділля—Я-
йина; 9. 10. Еґуда—Кресні.

Речинні змагання Русалки й Меті: 28. 8. Меті—ЖРКС
і Сокул—Русалка; 11. 9. ЖРКС—Сокул; 18. 9. Русалка—
Меті; 25. 9. ЖРКС—Русалка; 2. 10. Сокул—Меті.

Речинні змагання Руси: 4. вересня: Русь—Мше, Нова
Вес—ЧСК (Кошиці), Славія (Пряшів)—КАЦ, ВФТЦ—
ЧСК (Ужгород). 11. вересня: Русь—ЧСК (Кошиці), МШЕ
—ЧСК (Ужгород), КАЦ—ВФТЦ, Нова Вес—Славія
(Пряшів). 25. вересня: Славія (Пряшів)—Русь, ЧСК (Ко-
шиці)—МШЕ, ВФТЦ—Нова Вес, ЧСК (Ужгород)—КАЦ.
2. жовтня: Русь—ВФТЦ, ЛШЕ—КАЦ, Нова Вес—ЧСК
(Ужгород), ЧСК (Кошиці)—Славія. 9. жовтня: ЧСК (Уж-
город)—Русь, Славія—МШЕ, ВФТЦ—ЧСК (Кошиці),
КАЦ—Нова Вес. 23. жовтня: Русь—КАЦ, МШЕ—Нова
Вес, ЧСК (Кошиці)—ЧСК (Ужгород), Славія—ВФШТ.
30. жовтня: Нова Вес—Русь, ВФТЦ—МШЕ, ЧСК (Ужго-
род)—Славія, КАЦ—ЧСК (Кошиці).

Перед новим загостренням положення в Європі.

В Лондоні оголошено відповідь ген.
Франка у справі відкликання добровольців з
Еспанії. Еспанський національний уряд го-
диться відкликати добровольців під умовиною,
що це саме зроблять червоні і що відкликані
добровольці не вернуться до Еспанії. Націо-
нальний уряд годиться признати лише дві при-
стані безпеки у ворожій смузі: одну в Ката-
льонії, другу на півдні так, щоб кораблі мо-
гли довезти туди харчі і що пристані будуть
далеко від терену воєнних подій. Крім того
уряд ген. Франка домагається привнати йому

права комбатантів. Уряд не згодився на летун-
ську обсервацію над еспанською територією.

В Лондоні побоюються, що комітет ней-
тервенції опиниться знову у сіпій вулиці, бо
совітський амб. Майський заявив, що — СССР
не піде вже на ніякі уступки ген. Франко.
Крім того в Лондоні обурені, що італійська
преса хвалить подвиги італійських летунів з
Балеарських островів тоді, як у пристанях
червоної Еспанії раз-у-раз затоплюють ан-
глійські кораблі.

Налет сімох большевицьких літаків на Корею.

ПРОТЕСТ У МОСКВІ.

В понеділок 22. п. м. рано оголошено в
Кейко (Корея) такий комунікат:

В суботу 20. п. м. в год. 10.30 сім сові-
тських бомбовців кружало не лише над ман-
джурсько-корейських кордоном, але також по-

над Кейко і подуленим берегом ріки Тумен.
Бомбовики летіли на висоті 300 метрів понад
місцевостями Кейген і Кункай. Японський амба-
сатор у Москві склав рішучий протест проти
налету большевицьких бомбовиків.

200 вбитих у Палестині.

В суботу 20. п. м. напали арабські терори-
сти на філію банку Берка в м. Геброні, роз-
стріляли сторожу, підпалили будинок банку та
почтового уряду. Банк мав шкоди 7 тисяч
фунтів штерлінгів. Недалеко міста дійшло до
завзятого бою з військом, в якому взяло участь

80 панцирних авт та багато літаків. Село Ма-
даль Кровим знищено. Число вбитих і ранених
перевищує 200 осіб.

Бедуїни проголосили „святую війну“ в обо-
роні арабів у Палестині. Боеві сили бедуїнів до-
ходять до 40.000 осіб.

Перед процесами 6. австрійських достойників.

В суботу 20. п. м. оголошено у вістнику
законів Німеччини закон „про відповідаль-
ність членів 6. австрійського уряду та їхніх
спільників“.

Закон каже м. ін., що членів 6. австрій-
ського союзного уряду, які підчас своєї діяль-
ности зломали закон або діяли на шкоду на-
роду, як також усіх спільників членів уряду
можуть притягнути до відповідальности перед
державним трибуналом у Відні.

Про появу такого закону говорили вже
раніше. До відповідальности притягнуть лише
головних діячів, які дійсно провинилися су-
проти права. Комісар Біркель викінчує акти
обвинувачення і тоді шойно можна буде точно
означити кількість підсудних. Віденський дер-
жавний трибунал буде третім трибуналом (по-
біч таких трибуналів у Берліні і Лейпцигу).

Батьки і діти під прапор „Просвіти“!

НАКОЛЕСНИКИ УКРАЇНИ ЗНОВУ ПЕРШІ.

В неділю 21. п. м. відбувся на трасі Львів—Судова
Бісна—Львів (100 км.) біг за чашу Отшельня, що її у-
бюдував ген. Токажевський. Цього року здобула по-
чашу дружина України, чого мабуть фундатор ніколи
не сподівався...

Спорт був збірний для всіх, числився пересічний
по трьох аматерів з одного клубу. Індивідуальним пе-
реможцем вийшов Степанки, дружиновим Україна.

Взятим розділеним відразу за стартом на дві
групи, при чому чоловіку теорія заколесників України.
Степан Степанки відірвався від чоловіка та йшов уже
загнаний до пінімету і з пінімету до Львова. На піні-
мету він мав уже 5 хв. переваги, на мету пріткнув
лише з 10-хвилинною перевагою. Степанки не має те-
пер вже рішуче суперників у Львові і повинен отжру-
нети з кмітськ повназичний „аалордонний“ конкурентів.
Дуже добре доручаєся Палчик, однак віддай по деох
ліфтингі. Остаточно перемогу забезпечили Україні Ва-
ліа та Бушні. Технічні висліди бігу такі: 1) Степанки
2 год. 12 хв. 00 сек. 1 02; 2) Нойгеманер (Отшельн)
2 год. 04; 3) Валя; 4) Дубах (Чорні); 5) Вжезла (Ч); 6)
Бушні.

Загальний час України 9:57,21,0,8. 2) Чорні (мину-
аричий переможець) 10:08,22. Організація змагань у
бутих Отшельня окремих.

Одностово відбувся теж біг по 50 км. для наліпен-
ників заколесників. Переміг Рудийський (Отшельн)
1:38,10, 2) Явни (Україна, давн. Дайстер-Самбір) 1:38,13.

Змаганням України уладила численно вібрана пуб-
лика в Судовій Вісній бурхливій омані. Відомий боксер
України Помірно ворянізував еспрессажу „облаваляжю“
і тамонініх опортоніні, які всі без винятку змагунів
облавали холодною водою, що при вчорашній спеці
привнесло чималу полєкшу.

ОКРУЖНІ ПЛАВАЦЬКІ ЗМАГАННЯ.

У Львові на „Світло“ організувала Спорт. Секція
Соціл-Ватіла плавацькі змагання, до яких спонуло
17 аматерів і аматерок в округі, а саме: Соціл Ватіло
5 побр. 1 і 1 побр., С. IV — 1 побр., Соціл Мішала 5 побр.,
Соціл Комарно 1 побр., Соціл Рудий 1 побр.

Висліди: Пос. 50 м. довільним: 1) Дялоба 1:19,1 2)
Пайдер (Рудий) 1:57,0. Побратими: 50 м. довільним: 1)
Мошні В. (Мішана) 5:22 сек. 2) Лучанко (Т-В) 1:19. 3)
Кішай (С-В). 100 м. довільним: 1) Залізняк (С-В) 1:32,2.

Незвичайна знахідка в Луцьку.

В старій княжій частині Луцька, а саме на Василіянській вулиці, міський уряд переводить каналізаційні роботи: закладають бетонові рури, для чого копають досить глибокий рів. Дня 9-го серпня ц. р. на схрещенні Василіянської вулиці з Кармелітською робітники, копаючи, вийшли на кінець дуже старої труни.

Через брак докладніших відомостей передано оповідання про знахідку одного з робітників, міркуючи, що автор його під сильним враженням міг дещо перебільшити. Ось зміст його оповідання.

Відкритий рову робітники докопалися до кінця дубової труни, видовбаної в колоді (як ч. мен) і прикритої зверху дошкою. Молодий

технік, що доглядає робіт, буцім-то наказав кінець труни рубати, щоб вирівняти лінію рову. Браз робітники скам'яніли: в труні лежала дівчина — довге волосся, на голові металевий узорчатий вінчик (кажуть, що буцім-то золотий), у вухах ковтки з дармовисами, якісь блискучий одяг, тіло неушкоджене, очі приплюснені, уста трохи відчинені. Робітник дотримався тіла на обличчі й грудях — тверде, зсхоле. Труну, відкрити лише до грудей неможливо, засипали землею.

Як судити з опису, труна, вінчик і ковтки походили з княжої доби.

Чи компетентні наукові чинники не зацікавлені цією знахідкою?

Папа про переборщений націоналізм.

В неділю 21. ц. м. рано св. Отець відвідав колегію пропаганди віри, де вголосив до питомців промову на тему „Націоналізм і місії“. Звертаючись до питомців папа м. ін. заявив: Бережіться богатою небезпечних річей, зокрема переборщений націоналізму. Є різні націоналізми, подібно як різні народи. А що народи створив Бог — то є теж місце для слушного, поміркованого й обмеженого націоналізму, злученого з усіма чеснотами. Однак — говорив папа — бережіться переборщеного націоналізму, немов правдивого не-

щастя. На жаль, здається нам, що всі випадки признають нам слушність, коли говоримо про переборщений націоналізм як про правдиве нещастя, що веде до спорів, конфліктів і навіть до війни. Переборщений націоналізм зробив би місію акцією зовсім палткою. Тому то не туди веде дорога до джерела ласки і цвітучого апостольства. При кінці св. Отець уділив усім апостольського благословенства і перейшов коридором, де стояли хоругви усіх народів, заступлених у колегії пропаганди віри.

Підготовка до нового великого наступу в Іспанії.

Минулого тижня прийшло в Іспанії до менших боїв тому, що національні війська підготовляються до нового великого наступу.

ЧЕРВОНІ ПРИЗНАЮТЬСЯ ДО НЕВДАЧІ.

Комунікат міністерства оборони каже, що в околиці ріки Ебро відбито наступ військ ген. Франка під Віалей Альба де Льюс Аркос. На південному фронті Естрададурі виможливо перехід ріки Уео. По довгих нападах неприязель обсадила гори Паладіла.

Комунікат штабу військ ген. Франка каже, що на фронті Валенсії відбито наступи неприязель на відтинку горбів Салада. На фронті Ебро бої йшли на відтинку 6 кілометрів. Неприязель має великі втрати: 550 вбитих, а 828 попало в полон і здобуто багато воєнного матеріалу. В суботу і в неділю національні війська зістріли два літаки. На фронті Толедо війська ген. Франка приневодили неприязель до втечі на відтинку Пуете дель Аркобіско.

Прем. Нехрін виїхав до Лондону.

В париських політичних колах кружляє поголоска, що прем'єр еспанського червоного уряду Нехрін виїхав з тайною візитою до Лондону. Ця вістка розійшлася у хвилині, коли державний підсекретар міністерства внутрішніх справ еспанського уряду Рафаель

Мендес, який їздив з прем. Нехріном до Швейцарії, осів сам на летовищі Перпіньян, вертаючись до Барселони. На питання журналістів, де прем. Нехрін, мін. Мендес відмовився якихнебудь вяснень. Тому то політичні кола здогадуються, що прем. Нехрін виїхав до Лондону.

З польської преси.

Жаюгідний і вельоважний виступ поважного „Часу“.

Справа польської політики на Волині не сходить зі сторінок польської преси. Оце варшавський консервативний „Час“ (ч. 228 з 21-го серпня ц. р.) присвятив цій проблемі довгу передову статтю п. н. „Яскравий приклад помилкової української політики“. Автор статті п. П. М. так починає:

„Михайло Бобжинський закінчив третій том своєї історії вказівкою, що зв'язання наших східних країн з матірнім племенем, є одним з найважливіших завдань відродженої держави. Сьогодні по двадцяти літах незалежності треба поставити собі питання, як польська політика вивязалася з цього завдання“.

Точкою виходу для розгляду тієї справи служить для автора книжка Болеслава Подгорського п. н. „Проблема польського громадянства і польської держави на Волині“. Спираючись на твердженнях тієї книжки автор статті відповідає на питання: „Які висліди дала польська політика на Волині в національній, суспільно-господарській та культурній діяльності?“ і каже, що польська політика, у всіх тих трьох ділянках була помилкова. Подгорський твердить за Леоном Василевським, що

„в роках 1916—1917, у повітах Волині, що їх було окупувало військо центральних держав, не було навіть саїду українського руху. В 1917-ому році прибули на Волинь українські агітатори з Рашталту, але „місцева“ людність, що говорила по руськи, ніякої прихильності до тієї, чужої їй, і накиненої зверху українізації не виявляла не вважаючи на те, що пришеїли зановідали селя-

нам, що ті, що признають себе українцями, відстануть землю при поділі панських маєтків“. Отже людність Волині складалася в тих часах у великанській своїй більшості з елементу руського походження, що до ніякої національності не признавався, уважаючи себе за „тутейших“. Отже могло здаватися, що в тих умовах сполучити Волинь це річ розмірно легка. Щоб досягнути ту ціль не треба було нікого винародовлювати. Національні відносини на Волині у двадцятих роках основно рижнилися від відносин у Східній Галичині. Тут польська політика мала від початку до діла зі свідомою своєю національною окремішністю людністю, там тієї свідомості не було. Треба її було шойно розбудити. Могли це зробити або поляки або українці“.

Отже навіть той „Час“, що вміє підходити до політичних проблем, річево та тверезо, як зачепив справу українців, не міг підвестися понад рівень всяких „Слов Народових“ та інших ікацій. Передусім автор статті в „Часі“ вірить — бо хіба вірити, коли так пише, — що волинська людність, хоч „руського“ походження і хоч говорила по „руськи“, то не належала до ніякої національності і з неї можна було зробити так само добре поляків як українців. Але показується, що не можна було і сам автор твердить: „Зробили це на жаль українці“, тобто розбудили національну свідомість волинців. Невже автор справді думає, що це було би так легко, якби волинці не були українцями? Невже автор справді гадає, що походження і мова у невідомих національно має не визначують на-

Повіdomляемо

що з днем 1. вересня 1935 р.

МИ ЛІКВІДУЄМО

Конто ПКО. ч. 143.322 - Варшава

й тому просимо ВСІ ГРОШІ надсилати

ТІЛЬКИ

на конто ПКО. Львів
ч. 504.060

АДМІНІСТРАЦІЯ „ДІЛА“.

ціональності? Отже автор, а з ним разом і „Час“ переконані, що Волинь зробила українською помилково польська політика, яка

„стає на становищі, що Волинь українська, погоджується з тим фактом і підтримує український рух єдино під умовиною його лояльності до польської державності. На Волинь проникає щораз сильніше українська акція зі Східної Галичини, починаючи діяти підтримувані владою пришеїли на Дніпра. Українство усвідомлює у свою місцеву руську людність, розбуджує в ній почуття приналежності до української національності. З польського боку цей рух не стрічається з ніякою контрацією. Навіть не пробує притягнути людність Волині до польщини, не пробує навіть розбудити національного почуття серед зрутенізованих в часі займанщини поляків. Що гірше, польська людність починає почуватися на Волині чужою, вона позбавлена всієї опіки, садники, що поселилися тут в перших роках незалежності, продають свою землю українській руці і вітають масово „до Польщі“. Коли в 1931-ому році польська влада переводить спис людности, всіх тих, що надають свою домашню мову — як „тутейську“, чи „руську“, чи „православну“ зараховують до української людности“.

Так, на думку п. П. М. польська політика зробила Волинь українською:

„Українство розрослося. Волинь за 20 літ уподібнилася під національним огнем до Східної Галичини. Виринули на ній самі національні проблеми, ті самі труднощі, що існують тут. В національній діяльності висліди польської української політики на Волині рішуче відомні“.

В господарській діяльності автор статті спираючись на книжку Подгорського уважає тимчасово, що уряд замість спрямовувати надір людности з перенаселеного волинського села до міст, розпарцелював між селян землю біля поселости, але цим хліборобської структури Волині не поправив. Вкінці в культурній діяльності Волині польська політика — на думку п. П. М. — була теж помилкова, бо „виходячи з економічного становища, що Волинь українська“ введено українські чи пак украйністичні шкільні яких учителі „українські націоналісти“ розбудували серед волинської людности почуття приналежності до українства“.

Словом і в цій третій діяльності польська політика на Волині не пішла правильним шляхом. Доктринерство, задля якого утопійні концепції заслонили істинну точку виходу тієї політики — прикритий згорі Волині українською землею, був фальшивий, тому й силою факту мусив бути відомий вислід. Ми противимося винародовлюванню когонебудь, але уважаємо, що більшою помилкою штучно створити національність“.

Ну, тепер вже на Волині „не пакиють зручності чужої національності“. П. П. М. і „Час“ певно вдоволені. Але чи ця нова політика на Волині принесе те, чого хотів Михайло Бобжинський, чи обстоюючи цю політику „Час“ до якої міри не зневажав пам'яті М. Бобжинського на якого авторитет поклачується?

Похорон о. Глінки.

Похорон о. Глінки в Ружомберку в неділю, 21. ц. м. відбувся дуже величаво. Непроглядні маси народу зібралися на церковній площі, до яких промовляв посадник д-р Мелерлі, відтак прем. Годжа, який промовляв по словацьки. Далі промовляв заст. голови словацьких автономістів д-р Тісо та інші. Пізно вечером під звуки жалюгідних пісень домовина з небіжчиком спочиває в могилі.

МАНІФЕСТ ДО СЛОВАКІВ.

Президія словацької народної партії оголосила в суботу маніфест до словацького народу про заслуги о. А. Глінки і візвала цілий словацький народ до єдності, згоди та братерства. „Перед домовиною о. А. Глінки“ — кінчиться маніфест — „присягаємо, що сильні і неугиби, в найбільшій згоді, доведемо до виконання програми о. А. Глінки — здобуття автономії для Словащини. Переймаємо прапор о. А. Глінки, на який в 5. червня ц. р. присягали підтатрянські й американські словаки і під цим прапором ведимо боротьбу аж до перемоги. В тій боротьбі дух о. Андрея Глінки буде з нами до віки“.

Регент Горті у Німеччині.

В неділю 21. ц. м. приїхав до Відня регент Горті з почотом. На залізничному дворі привітали регента: намісник Зайс-Інкварт, Гляйсе-Горстенау, ген. Ліст, мін. Фішбок та багато інших достойників. На промову намісника Зайс-Інкварта відповів коротко регент Горті і опісля серед звуків мадярського гімну перейшов перед почесною четюю. Звідси відійшли мадярські гості до Кіль, де відбудуться хрестини третього великого німецького панцирика. „Ессенер Національ Цайтунг“ пише, що цей кружляк матиме таке саме узброєння як „Адміраль Гіппер“ та „Бліхер“. Новий німецький кружляк буде останнім висловом техніки.

До Кіль приїхав регент Горті по 9-й год рано в понеділок. На мадярських гостей ждав на дворі канд. Гітлер з усіми міністрами, начальний командант збройних сил ген. фон Бравшиц, адмірал військової моринарки фон Редер, ген. Кайталь та інші. Канд. Гітлер привітав сердечно регента і вручив йому дружній китицю конвалій. Зчерги регент перейшов з канцлером перед почесною четюю військової моринарки. Маса народу витала гостей оваційно. Описав регент Мадярщини відіхав в канцлером до пристані на яхт „Нексе“.

Париський „Ле Тан“ пише з нагоди цієї звістки, що німецькі політики хочуть втягнути Мадярщину в орбіту політичних впливів Німеччини та довести до повного зривання Мадярщини з Малою Антантою, у першу чергу з Чехословащиною.

Головним предметом нарад будуть аусили Німеччини розірвати вузли солідарності Мадярщини з іншими наддунайськими державами.

Політичні кола Лондону живо цікавляться візитою адм. Гортія. В Лондоні сподіюється, що Німеччина змагається до ще тіснішої господарської співпраці між обома державами, щоби промостити шлях економічній експансії Німеччини на полуострівний схід. Якщо іде про політичну сторінку розмов, то на перший план висунуть справу Чехословащини і можливість співпраці німецької та мадярської меншини у Чехословащині. Канд. Гітлер буде намагатися вплинути на регента Гортія, щоби мадярський уряд офіційно висловився проти повороту Габсбургів на мадярський престол.

Кружляють поговори, що на Мадярщині повернуть монархію і першим королем буде регент Горті.

НОВИНКИ.

— Камінь Довбуша Янина, „Зелена Палатка“ Софії Олесницької поручає на 3-й сезон кімнати з добрим харчем. 1—2 1734

— 3 найкращих шкірок футро — поручає і виконує у нас тільки Юліян Глушевський — рік оснув. 1928 — Львів, пл. Капітульна 3. 1. 100, телефон 254-46. 1430 13—?

— Д-р Ірина Сімович, спец. хорібі шкірних і венеричних вернула й ординує при вул. Городецькій 53 а, від год. 3—5. Тел. 274—35.

— В середу і п'ятницю цього тижня передаватиме львівське радіо українські авдіції. В середу в рамках цієї авдіції, що почнеться в год. 14 00 і триватиме 35 хвилин, буде тижневий о-

гляд подій, потім концерт українських пісень з крижків, а закінчить її рецитация Л. Германа „Сучасна українська поезія в польських перекладах“; ввечері того ж дня, в год. 21.00—21.10 гасподарська гутірка інж. Е. Томашівського „Експорт домашньої птиці“. В п'ятницю 26. ц. м. в год. 17.45—17.55 передає Львів українську гутірку д-ра Хариті Кононенко: „Жінка в Спитах“. Слухаймо!

— Велика пожежа в Добрянах. Велика пожежа знищила в неділю 21. ц. м. 15 господарств у Добрянах пов. Городок. Втрати сягає 130.000 зод. Більша частина села пішла з димом. Причина пожежі невідома.

— Виселюють із прикордонного поясу. Півтове старостя в Стрию наказало покинути прикордонний пояс на три роки таким громадянам українцям: Несторові Учери — купцеві зі Стрия, Савці Миколи — зі Синевіська Вижницького, Баранові Миколи — зі Завадова, Мельникові й Осинові Корчинському — з Корчина Шумського.

— Збірки у школах. У зв'язку з новим шкільним роком шкільна влада в Польщі видала розпорядок у справі збірок у школі. У школах повинно буде переводити збірки на цілі визначеного суспільного значіння. Всі збірки в школах мати зовсім добровільний характер.

— Нові однострі для поліціанток. Польська преса пише, що команда поліції приділила нові однострі для поліціанток, а саме спідниці і блузи полевий краски, замість дотеперішньої гранатової краски.

— Львівська хроніка. В неділю 21. ц. м. ввечері повстал пожежа в stodолі Ф. Селінської при вул. Креховецькій ч. 7 на Клепарові. Пожежна сторожа врятувала від пожежі сусідні будинки. Шкода сягає 1.000 зод. — В ресторані Пітули при вул. Янівській дійшло до кровавої сійки, підчас якої А. Камінський зранив ножем Петра Бочуна. — Вночі з неділі на понілок Т. Бридо побив у помешканні при вул. Сьміговій ч. 118 Е. Юркова, якого відвезла рятувальна каретка до шпиталю. — Самохід невідомого власника переїхав М. Бака з Великої Сигнівки і зловив йому праву ногу. У загальному шпиталі помер Онуфрій Луцишин, якого переїхало на днях авто.

— Польська гімназія в Ягольниці. Поляки з Чортківщини відкривають з новим шкільним роком приватну гімназію в Ягольниці.

— Повінь на Буковині. Зливні дощі з бурєю і хмарою, що лютували над Буковиною в останніх днях, заподіяли великі шкоди в Чернівцях. Буря зірвала багато дахів і перекинула кізгасот телефонічних і телеграфічних стовпів. Вода затопила майже 100 домів. Шкода сягає кількох мільйонів левів.

— Загадочне вбивство. В неділю 21. ц. м. по полудні перейшло трьох еспанців легально кордон і зайшли до італійця Бартелетті в Перпіньяно, який там постійно живе. Еспанці запитали його, чи він не знає Хосе Феррассоля, відомого діяча з національної Еспанії. Бартелетті не відповів на це питання. Тому, що еспанці загрозили йому смертю, Бартелетті скопив стрільбу і застрелив двох еспанців, а третього зранив. Французька поліція веде слідство.

— Судять селян за старий календар. Військогий трибунал у Ясах видав присуд проти кількох селян за ширення старого стилю, себто календаря, що заборонений у Румунії. Провідника селян Спірідіона Морару суд засудив на один рік в'язниці і втрату громадянських прав на 5 років за поширення брошур і календарів старого стилю та за агітацію проти нового стилю. Його помічників, здебільша жінок, суд засудив по кілька місяців в'язниці.

— Відкрили велитенські поклади вугілля в ССРС. Совітська преса пише, що в Казакстані відкрили велитенські поклади вугілля. Геологі обчислюють запаси нововідкритого вугілля на 52,6 мільярдів тон. Одночасно на березі ріки Печори відкрили поклади вугілля, що його обчислюють на 36 і пів мільярда тон. На Далекому Сході урухомили нову копальню вугілля, що повинна мати запотребування вугілля на Далекому Сході.

— Згоріло 47 самоходів. У Кишиневі повстал пожежа в гаражі Фавеля Томасю і знищила 47 самоходів. Пожежна сторожа врятувала великі склади з бензином, що сусідують з гаражем. Поліція арештувала власника гаражу під закладом підпалу, щоби виведати обезпечену суму в сумі 1.100.000 левів.

— Дві страшні залізничні катастрофи. Недалеко Трихінуполі в окрузі Мадрас у полуднево-східних лідах дійшло до катастрофи залізничного поїзду, в якій згинуло 30 осіб, а 117 було ра-

нених. До катастрофи дійшло внаслідок хмаро-дому, підчас якого вода підняла залізничний шлях. У катастрофі згинули прочани мусульман, які верталися з мусульманського свята. — На стайці в Топольовству Маре в Семігороді особовий поїзд з Тімісару наїхав на поїзд з Лінгеї. Обі локомотиви та 4 вагони знищені багато осіб важко ранених. Пересувного, що спричинив катастрофу, арештували.

— Приспівали бранку в Австрії. В днях 12-го до 24-го вересня мала відбутись у Відні бранка річниця 1914. Цей річниця пересували наперед, тобто бранка почнеться вже 24-го серпня.

— Табір для жидів у Швайцарії. Швайцарська влада скріпила поліційні відділи на б. швайцарсько-австрійській границі, щоби припинити наплив жидів, які в числі коло 50 осіб дещо переходили границю. Крім цього створено спеціальний табір, у якому приміщено вже 150 жидівських утікачів. В останніх днях швайцарська влада відставила до границі та виселила в краю 20 німецьких жидів, що прибули до Швайцарії повітряним шляхом.

— Десятий цілунок зобов'язує одружитись. Месечулет обов'язує звичай, на основі якого 10-й цілунок залюблених означає заручини. Якщо наречений, який десять разів поцілував свою дівчину, не хоче описати одружитися з нею — наречена має право примусити його до подружжя судовим присудом.

Дописи.

ГОРОДОК.

Ювілейні торжества в 950-ліття Хрещення Русі-України в Городку. Нововибраний голова місцевої Літової Комітету Свята Християнської України в Городку з'ясується — як найкраще зі свого завдання. Всі сили спрямовано в тому напрямі, щоби день 14-го серпня відзначувати як найбільш величаво. Водосвяті заархотено відбутись на великому Городенько-Дроодовицькому ставі, на що по довгих заходах одержано візиту дозвіл. Свято почалося співом Саушбоу Божого, яку відіграв о. В. Дурбах зі Львова в асисті аволіті Р. Яроша та Павлішина. Підчас Служби Божої співав хор Е. Мезляка. Перед богослужінням прибули процесії всіх трьох філіальних церков а саме першо зорядкована процесія в Дроодовиц, що належить до Городенької парохії та з церков св. Іоана Хрест. і св. Миколая. По Службі Божій рушив поїзд з процесіями на став. Першоду берегли хлібці в Дроодовиц — городенькі збористі на жалі не зважаючи на заходи Ювілейного Комітету, не адалася втиснути, щоби в останній хвилині дозволити кількох дубовиків — дроодовицькій молоді належиться до цієї приналежності і похвала. Похід відбувся у зграйковій порадку. Хоч падав дощ громадянство мало масову участь. За процесіями йшли святишники, хор у національних строях, інтелігенція, представники товариств і маса громадянства. Перейшовши вулицями Руською, Ринком та Залізничною попри перше устатковані процесії над ставом, де обудовано поміст та поставлено гарно прибрані престолі; на ті трі трибуна хрест по сорошні. По боках на виокні шогат мали гордо жовтоблакитні прапори. До відправ київського мовбеля ставили о. Епіфанія Родольфського, парох Городка, о. Всеволода Дурбока зі Львова та о. Ярослава Шуга з Каміньоруду. По зрочистій відправі і освятивній воді вигодосав о. Омеані Шараленіч глибоко обдумав процесії, що закінчили в усіх незоторте враження. Представники аляччини тієї важкої для України події, якою було хрещення, агадал проповідник про теперішні невідомі положення українського народу та ассуав, що тільки гасло „Бог і Вільність“ а смілі піднести нині наш народ духовно та приготувати його до великих завдань. Неодного старика азорувала хвилина, коли на запит чи вірите в Бога, голосом понеслося до горбів, де колись стояв замок Висад. Оподельского, клас Гал. Русі — відповіли „віримо“. Чи любите свого Велькішину Україну? — „Либимо“ — понеслося відгомном над городеньким ставом. Це говорили городенькі парохіани, нападні тих, що волись творили свідоме міланство до київних часів. По проповіді та відспіванні гімну „Боже Великий Єдиний“ рушив поїзд а процесіями казав до церкви Благовіщення, де розмовляв. Схід підкреслює, що хоч падав дощ прибуло до 3.000 людей, які взяли участь в цьому небудному торжестві. Заходом Ювілейного Комітету відбулися поволадні реферати про хрещення Русі-України. В місті заголосили реферат в селі „Посвіт“ голова Ювіл. Комітету п. Михайло Пушновський. На реферат прийшло понад 150 осіб, які висловили апетит невідому сажу. Реферату, основані орахованого на основі історичних фактів, аспізували привертати а великим зацікавленням. Подібні реферати аголосили студенти в читальнях „Прогресу“ у Дроодовицях і на Заставській Перелічній Городка. Добре було би, щоби повстава ооружний київський комітет з більшою участю в цьому духовенстві обох держав, щоби азалізали подумати про кізке уладження ооружного київського свята Християнської України в Городку.

Остатки сторінка	1/1
Остатки сторінка	1/2
Остатки сторінка	1/4
Остатки сторінка	1/8

1997, 1998, 1999, 2000, 2001, 2002, 2003, 2004, 2005, 2006, 2007, 2008, 2009, 2010, 2011, 2012, 2013, 2014, 2015, 2016, 2017, 2018, 2019, 2020, 2021, 2022, 2023, 2024, 2025, 2026, 2027, 2028, 2029, 2030, 2031, 2032, 2033, 2034, 2035, 2036, 2037, 2038, 2039, 2040, 2041, 2042, 2043, 2044, 2045, 2046, 2047, 2048, 2049, 2050, 2051, 2052, 2053, 2054, 2055, 2056, 2057, 2058, 2059, 2060, 2061, 2062, 2063, 2064, 2065, 2066, 2067, 2068, 2069, 2070, 2071, 2072, 2073, 2074, 2075, 2076, 2077, 2078, 2079, 2080, 2081, 2082, 2083, 2084, 2085, 2086, 2087, 2088, 2089, 2090, 2091, 2092, 2093, 2094, 2095, 2096, 2097, 2098, 2099, 2100, 2101, 2102, 2103, 2104, 2105, 2106, 2107, 2108, 2109, 2110, 2111, 2112, 2113, 2114, 2115, 2116, 2117, 2118, 2119, 2120, 2121, 2122, 2123, 2124, 2125, 2126, 2127, 2128, 2129, 2130, 2131, 2132, 2133, 2134, 2135, 2136, 2137, 2138, 2139, 2140, 2141, 2142, 2143, 2144, 2145, 2146, 2147, 2148, 2149, 2150, 2151, 2152, 2153, 2154, 2155, 2156, 2157, 2158, 2159, 2160, 2161, 2162, 2163, 2164, 2165, 2166, 2167, 2168, 2169, 2170, 2171, 2172, 2173, 2174, 2175, 2176, 2177, 2178, 2179, 2180, 2181, 2182, 2183, 2184, 2185, 2186, 2187, 2188, 2189, 2190, 2191, 2192, 2193, 2194, 2195, 2196, 2197, 2198, 2199, 2200, 2201, 2202, 2203, 2204, 2205, 2206, 2207, 2208, 2209, 2210, 2211, 2212, 2213, 2214, 2215, 2216, 2217, 2218, 2219, 2220, 2221, 2222, 2223, 2224, 2225, 2226, 2227, 2228, 2229, 2230, 2231, 2232, 2233, 2234, 2235, 2236, 2237, 2238, 2239, 2240, 2241, 2242, 2243, 2244, 2245, 2246, 2247, 2248, 2249, 2250, 2251, 2252, 2253, 2254, 2255, 2256, 2257, 2258, 2259, 2260, 2261, 2262, 2263, 2264, 2265, 2266, 2267, 2268, 2269, 2270, 2271, 2272, 2273, 2274, 2275, 2276, 2277, 2278, 2279, 2280, 2281, 2282, 2283, 2284, 2285, 2286, 2287, 2288, 2289, 2290, 2291, 2292, 2293, 2294, 2295, 2296, 2297, 2298, 2299, 2300, 2301, 2302, 2303, 2304, 2305, 2306, 2307, 2308, 2309, 2310, 2311, 2312, 2313, 2314, 2315, 2316, 2317, 2318, 2319, 2320, 2321, 2322, 2323, 2324, 2325, 2326, 2327, 2328, 2329, 2330, 2331, 2332, 2333, 2334, 2335, 2336, 2337, 2338, 2339, 2340, 2341, 2342, 2343, 2344, 2345, 2346, 2347, 2348, 2349, 2350, 2351, 2352, 2353, 2354, 2355, 2356, 2357, 2358, 2359, 2360, 2361, 2362, 2363, 2364, 2365, 2366, 2367, 2368, 2369, 2370, 2371, 2372, 2373, 2374, 2375, 2376, 2377, 2378, 2379, 2380, 2381, 2382, 2383, 2384, 2385, 2386, 2387, 2388, 2389, 2390, 2391, 2392, 2393, 2394, 2395, 2396, 2397, 2398, 2399, 2400, 2401, 2402, 2403, 2404, 2405, 2406, 2407, 2408, 2409, 2410, 2411, 2412, 2413, 2414, 2415, 2416, 2417, 2418, 2419, 2420, 2421, 2422, 2423, 2424, 2425, 2426, 2427, 2428, 2429, 2430, 2431, 2432, 2433, 2434, 2435, 2436, 2437, 2438, 2439, 2440, 2441, 2442, 2443, 2444, 2445, 2446, 2447, 2448, 2449, 2450, 2451, 2452, 2453, 2454, 2455, 2456, 2457, 2458, 2459, 2460, 2461, 2462, 2463, 2464, 2465, 2466, 2467, 2468, 2469, 2470, 2471, 2472, 2473, 2474, 2475, 2476, 2477, 2478, 2479, 2480, 2481, 2482, 2483, 2484, 2485, 2486, 2487, 2488, 2489, 2490, 2491, 2492, 2493, 2494, 2495, 2496, 2497, 2498, 2499, 2500, 2501, 2502, 2503, 2504, 2505, 2506, 2507, 2508, 2509, 2510, 2511, 2512, 2513, 2514, 2515, 2516, 2517, 2518, 2519, 2520, 2521, 2522, 2523, 2524, 2525, 2526, 2527, 2528, 2529, 2530, 2531, 2532, 2533, 2534, 2535, 2536, 2537, 2538, 2539, 2540, 2541, 2542, 2543, 2544, 2545, 2546, 2547, 2548, 2549, 2550, 2551, 2552, 2553, 2554, 2555, 2556, 2557, 2558, 2559, 2560, 2561, 2562, 2563, 2564, 2565, 2566, 2567, 2568, 2569, 2570, 2571, 2572, 2573, 2574, 2575, 2576, 2577, 2578, 2579, 2580, 2581, 2582, 2583, 2584, 2585, 2586, 2587, 2588, 2589, 2590, 2591, 2592, 2593, 2594, 2595, 2596, 2597, 2598, 2599, 2600, 2601, 2602, 2603, 2604, 2605, 2606, 2607, 2608, 2609, 2610, 2611, 2612, 2613, 2614, 2615, 2616, 2617, 2618, 2619, 2620, 2621, 2622, 2623, 2624, 2625, 2626, 2627, 2628, 2629, 2630, 2631, 2632, 2633, 2634, 2635, 2636, 2637, 2638, 2639, 2640, 2641, 2642, 2643, 2644, 2645, 2646, 2647, 2648, 2649, 2650, 2651, 2652, 2653, 2654, 2655, 2656, 2657, 2658, 2659, 2660, 2661, 2662, 2663, 2664, 2665, 2666, 2667, 2668, 2669, 2670, 2671, 2672, 2673, 2674, 2675, 2676, 2677, 2678, 26

Остатки сторінка 1/1
Остатки сторінка 1/2
Остатки сторінка 1/4
Остатки сторінка 1/8